

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia

Noorte heliloojate uudislooming

EMTA sümfooniaorkester

Dirigent Toomas Vavilov

Villem Süvari ^{TROMPET}

Kavas

Rebeca Vilpuu, Sofiia Shcherbakova, Aleksei Epifanov,
Valerio Galadini, Francesco Ciarmatori

20.04.2025 — 17.00

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia suur saal

Rebeca Vilpuu

„Smaragdroheline“ trompetile ja elektroonikale (2024, Eesti esiettekanne)

Villem Süvari (trompet)

Aleksei Epifanov

„Do Machines Dream About Electrical Dreams?“ elektroonikale
(2025, esiettekanne)

Sofiia Shcherbakova

„At the Edge of the World“ orkestrile (2025, esiettekanne)

Valerio Galadini

„2 million years of rain“ elektroonikale (2024, esiettekanne)

Francesco Ciarmatori

„Umbriel“ orkestrile (2025, esiettekanne)

Rebeca Vilpuu õpib hetkel Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia magistrantuuris elektroakustilise heliloomingu erialal Malle Maltise ja Margo Kõlari juures.

„**Smaragdroheline**“ on loodud 2024. aastal Hannoveris, kus ma viibisin vahetusüliõpilasena Aaron Cassidy ja Joachim Heintzi juhendamisel. Teos on kirjutatud Nathan Plante'ile, kes on Berliinis tegutsev trompetist. Olles teinud antud teosest ka loovuurimusliku töö, leian ma, et selles on olnud taotlus kujutada helides ette erinevaid visuaalseid kujutlusi nähtustest, nagu kaustika, efervestsents ja kivimite nihked. (Rebeca Vilpuu)

Aleksei Epifanov on muusik, helilooja, helikunstnik ja muusikariistade leiutaja, kes töötab praegu Eestis. Ta lõpetas bakalaureuseõppe Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias, kus õppis elektroakustilist kompositsiooni Malle Maltise ja Marko Kõlari käe all. Pierre Schaefferi loomingust inspireerituna ja John Cage'i mõttest „Kõik on muusika“ juhindudes loob ta oma teosed enda tehtud helisalvestiste fragmentidest ümbritsevast maailmast, rakendades loominguliselt erinevaid efekte ja tehnilisi lahendusi. Samas ei unusta ta ka selliseid muusika põhielemente, nagu rütm, harmoonia ja meloodia.

„Do Machines Dream About Electrical Dreams?“ („Kas masinatel on elektrilised unenäod“?) on akusmaatiline, intuitiivselt loodud kompositsioon, mis koosneb helisalvestiste fragmentidest, töödeldud sãmplitest ja sünteesitud helidest. See on liikumine läbi efemeerse maailma, mis on täidetud subjektiivsete kujunditega. See on teekond läbi une. Jah, see on viide kirjanik Philip K. Dicki teostele. (Aleksei Epifanov)

Sofiia Shcherbakova on ukraina helilooja, kelle muusika püüab edastada sügavaid isiklikke tundeid ja mõtteid, mida seostatakse sageli uussiiiruse esteetikaga. Hetkel õpib ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia magistriõppe teisel kursusel Toivo Tulevi käe all. Varasemalt omandas ta bakalaureusekraadi nii Tšaikovski-nimelises Ukraina Riiklikus Muusikaakadeemias, kus ta õppis Lesia Dychko juhendamisel, kui ka EMTA-s Tõnu Kõrvitsa kompositsiooniklassis. Hiljuti veetis ta semestri Praha Esituskunstide Akadeemias (HAMU). Tema teosed on kõlanud sellistel festivalidel, nagu Tallinn Music Week, Eesti Muusika Päevad jt. Oma loominguga soovib ta luua intiimse ruumi, kus tunded ja ideed saavad ausa ja selge väljenduse.

„At the Edge of the World“ („Maailma äärel“) tabab hetke lõpu ja alguse vahel – kui vana maailm on juba kadunud, aga uus pole veel kindel.

(Sofiia Shcherbakova)

Valerio Galadini on helilooja ja heliartist, kes on spetsialiseerunud eksperimentaalsele ja elektroakustilisele muusikale. Tema lähenemine ühendab kaasaegseid tehnoloogiaid ja esteetikat, mida mõjutavad sügavalt tänapäevased meediavormid. Galadini tõuseb esile oskusega kujutada helide kaudu paiku ja sündmusi, luues kaasahaaravaid ja visuaalselt mõjuvaid kuulamiskogemusi.

Ammutades inspiratsiooni konkreetsest muusikast, helimaastike kompositsioonist ning *glitch*- ja *ambient*-muusikast, kasutab ta oma loomingus keskkonnasalvestisi, leitud esemeid, hääli ja elektroonilist faktuuri. Tema teosed paistavad silma detailitäpsusega, mis on saavutatud sageli helide kihilise kollaažitehnika abil, pakkudes hüperrealistlikku tõlgendust kujuteldavatest või reaalistest keskkondadest. Tema muusika uurib ka inimese ja tehnoloogia suhet, mõtiskledes selle üle, kuidas kaasaegsed tehnoloogilised elemendid saavad eksisteerida kõrvuti emotsionaalsete ja looduslike komponentidega. See väljendub elektroonilistes helides, mis kannavad intiimsust, harmooniat ja intuiitiivset sidet inimeste ning neid ümbritsevate seadmete vahel. Selliste elementide integreerimise kaudu käsitleb Galadini looming loodusliku ja kunstliku vahelist piiri, kutsudes üles sügavamale mõtisklusele nende kooseksisteerimisest ja mõjust meie tajule tänapäeva maailmas.

„2 million years of rain“ („Kaks miljonit aastat vihma“) kujutab detailse helimaastiku kaudu veega seotud ja öist keskkonda. Teos liigub vee-temaalisest spaast – kus kostuvad akvaariumide, konditsioneeride ja pesumasinat helid – vannituppa, kus voolav vesi ja seebimullid loovad intiimselt atmosfääri. Lõpuks viib muusika rännakule merepõhja, kus kohtame mereturbiine, bioluminestseeruvaid olendeid ja elektroonilisi kalu. Kompositsioon ühendab keskkonnasalvestisi, elektroonilisi kõlasid ja tehnoloogilisi elemente, ammutades inspiratsiooni *technozen*-esteetikast. See peegeldab kaasaegsust ning loob samal ajal haarava ruumitunnetuse. Teose keskmes on üksindus, endassesüüvimine ning inimkeskkondade ja veealuse maailma vastastikune mõju. (Valerio Galadini)

Bolognast pärit **Francesco Ciarmatori** alustas oboeõpinguid 14-aastaselt Giovanni Battista Martini nimelises konservatooriumis prof Giuliano Giuliani juhendamisel ning jätkas prof Marino Bedetti juures, lõpetades 2012. aastal *cum laude*. Seejärel täiendas ta end Christoph Hartmanni käe all Parma Muusikaakadeemias. Itaalias tegutses Francesco aktiivselt orkestrandina, olles Bolognas Orchestra Senzaspine esimene oboist ning kuuludes nii esimese oboe- kui ka rühmamängijana Riccardo Muti asutatud Cherubini-nimelise orkestri koosseisu. Ta on esinenud ka Orchestra Nazionale della Rai ja ERSOga ning teinud tuntud dirigentidest ja heliloojatest koostööd Arvo Volmeri ja Krzysztof Pendereckiga. 2018. aastal liitus Francesco

täiskohaga Eesti Rahvusooperi kollektiiviga, asudes tööle pillirühma regulaatorina, kellena tegutseb seal tänini. Paralleelselt interpreeditegevusega on ta alati tundnud huvi klassikalise heliloomingu vastu ning alustas 2022. aastal magistriõpinguid Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias, esmalt prof Tõnu Kõrvitsa, seejärel prof René Eespere juhendamisel. Tema teoseid on ette kantud nii tema enda kui ka professionaalsete muusikute, sealhulgas Ansambel U: ja Eesti Rahvusooperi solistide poolt.

„**Umbriel**“ on nimetatud nii ühe Uraani kuu kui ka Alexander Pope'i teoses esineva tegelase järgi. Teos uurib kuu varjukülgi ja tegelase mõju, käsitledes nii väliste jõudude survet meie valikutele kui ka lootust, et suudame nendele survetele vaatamata iseseisvaid otsuseid teha. (Francesco Ciarmatori)

Toomas Vavilov on lõpetanud klarneti erialal Tallinna Muusikakeskkooli Ülo Üksiku õpilasena (1988) ning Eesti Muusikaakadeemia Hannes Altrovi klarnetiklassis (1992). Samas koolis on ta Jüri Alperteni juhendamisel õppinud ka orkestridirigeerimist. Dirigendina on Vavilov end täiendanud Jonas Aleksa ja Roman Matsovi juures, klarnetistina osalenud Karl Leisteri ja Ivan Mozgovenko meistriklassides. 1990. aastal võitis Vavilov Eesti puhkpillimängijate konkursi ning taaselustas 2008. aastal sama konkursi traditsiooni. Aastatel 1988–2010 töötas Vavilov klarnetistina Eesti Riiklikus Sümfooniaorkestris, olles 2004–2006 ühtlasi ERSO teine dirigent. Aastatel 2006–2007 oli ta Vanemuise teatri muusikajuht ja peadirigent. Vavilov on juhatanud Eesti orkestreid ning töötanud Eesti Filharmoonia Kammerkoori ja Läti Raadio kooriga. Klarnetistina on Vavilov andnud kontserte Eestis, Soomes, Rootsis, Lätis, Saksamaal, Belgias, Austraalias ja mujal. Samuti on ta aastaid juhendanud puhkpilliõpilaste suvekursusi Elvas ja Põltsamaal ning kuulunud erinevate konkursside žüriidesse. Talle on kirjutanud klarnetiteoseid mitmed eesti heliloojad, nende seas Urmas Sisask, Eino Tamberg, Ester Mägi, René Eespere ja Raimo Kangro. Samuti on Vavilov salvestanud helitöid Eesti Raadiole ning mitmele CD-le, sh Raimo Kangro, Ester Mägi ja Eino Tambergi autoriplaadile. 2001. aastal pälvis Vavilov Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia ning 2005. aastal interpreedi aastastipendiumi. Vavilov on EMTA klarnetiprofessor ning üks EMTA sümfooniaorkestri dirigente.

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sümfooniaorkester (EMTA SO) on Eesti professionaalsete orkestrantide kasvulava. Orkestrit on juhatanud paljud tuntud eesti dirigendid, nagu Roman Matsov, Vallo Järvi, Peeter Lilje, Eri Klas, Vello Pähn, Paul Mägi, Jüri Alperden, Arvo Volmer, Andres Mustonen, Toomas Kapten, Toomas Vavilov, Risto Joost ja Erki Pehk, samuti on musitseeritud koos välisdirigentidega: Michel Tabachnik (Šveits), Jin Wang (Austria), Colin Metters (Inglismaa), Cecilia Rydinger Alin (Rootsi) ja Lutz Köhler (Saksamaa). Ühel hooajal toob orkester publiku ette keskmiselt seitse kava ning korraldatakse koostöökontserte ERSOga. EMTA SO on saanud tunnustust kontserdireisidel Rootsi, Soome ja Saksamaale. Neljal korral (2002, 2005, 2016 ja 2023) on orkester esinenud Berliinis toimuval festivalil „Young Euro Classic“, kust kahel korral on koju toodud uudisloomingu preemia: 2005. aastal Ülo Kriguli teosega „JenZeits“ ning 2016. aastal Liisa Hirschi teosega „Mechanics of Flying“.

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sümfooniaorkester:

1. viiul

Mia Kurvits, Helina Sommer, Polina Solovjova, Johannes Palm,
Lisette Lemba, Toomas Hendrik Ellervee, Angelina Jarošenko, Evgenia Gulman

2. viiul

Elle Isabel Lindpere, Susanna Saluste, Vanina Auad, Roman Vela Julian,
Maiu Mägi, Peeter Traksmann, Katariina Tammemägi

Viola

Kristin Tõnisson, Natalia Berestenko, Martti Mägi, Enricke Havasaar

Tšello

Ekke Rainer Arndt, Eva-Lotta Krigul, Aleksander Lattikas, Niklas Schröder

Kontrabass

Miina Roost, Mika Nikkanen

Flööt

Kärt Katriin Nagel, Viltè Bagdžiūtė

Oboe

Turagaliyeva Ainel, Kirke Pertel

Klarnet

Taavi Orro, Valeri Leviand

Fagott

Petre Verulashvili, Triin Hordo

Metsasarv

Nikita Matsuk, Beka Peikrishvili

Trompet

Villem Süvari, Rauno Rüütelmaa

Tromboon

Andrus Karjel, Priit Zimmermann

Löökpillid

Robert Valdna, Robert Marcus Ridbeck, Tiit Joamets

OOTAME KUULAMA

P 27.04 kell 17.00 / EMTA suur saal / tasuta

Eesti Muusika Päevad. EMTA sinfonietta

Dirigent Toomas Vavilov

Kavas EMTA heliloomingu üliõpilaste uudisteosed

EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

105

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kontserdi- ja etenduskeskus

eamt.ee

emtasalid.ee

facebook.com/muusikaakadeemia

instagram.com/emta_ee

Palume lülitada mobiiltelefon hääletule režiimile.

Kontserdi salvestamine ja pildistamine ilma korraldaja loata
ei ole lubatud.

